

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.
Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda, Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Fontana, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Sebastià Serrano, Mònica Terribas, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Carles Marqués (*Menorca*), Octavi Martí (*París*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Marc Segalès (*Andorra*).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández, Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Jordi Llaonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Enric Llebot, Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Paula Reig, Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (*el Caire*), Jordi Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (*Pequín*).
Traductors: David Egea (*alemany*), Yolanda Girao (*italià*), Maite Insa (*anglès i francès*).
Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué.
Portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler i Eva Hernández (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alborata (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cup part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Zapatero i ETA parlaran

La declaració de José Luis Rodríguez Zapatero de dijous al Congrés dels Diputats té un abast històric indiscutible. Per primera vegada –almenys des d'aquelles “converses polítiques” de José Luis Corcuera l'any 1986– el Govern espanyol assumeix públicament el pes de la negociació amb ETA i ho fa definint l'itinerari i els contorns del procés.

La compareixença, però, no deixa clar quin serà el mètode de la negociació i, sobretot, obre molts interrogants sobre els límits polítics –les línies roges, com es van definir en el cas de l'Estatut català– que té marcats l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero com a punt final d'una negociació que, necessàriament, ha de tenir dues vies paral·leles: l'abandó de les armes per part de l'organització i la convocatòria d'una mesa de partits que arribe a un acord final sobre quin és el marc jurídic i polític a través del qual la societat basca s'ha de relacionar amb l'estat.

En qualsevol cas, encara que no es poden extraure gaires conclusions sobre les intencions de José Luis Rodríguez Zapatero perquè, amb una tàctica que no és la primera vegada que utilitza, va fer una afirmació i la seua contrària en diverses ocasions al llarg de la seua declaració. Per exemple, el president del Govern espanyol va dir: “vull reiterar que el Govern mantindrà la vigència de la llei de partits”, per a, acte seguit, continuar assegurant: “Durant anys tots els demòcrates hem intentat que aquells que no acceptaven, que no han acceptat, la voluntat democràtica dels bascos accepten les regles del joc. Tenim aquesta oportunitat i treballarem perquè això es pugui consumir.” Molt bé, però Batasuna serà legalitzada sí o no?

Zapatero també va assegurar que el Govern espanyol “respectarà les decisions que adopten lliurement els ciutadans bascos”, per a, tot seguit, recordar les pròpies paraules durant el debat sobre el pla Ibarretxe “si vivim junts, decidim junts”. Total, Madrid reconeixerà com a vàlids els possibles acords entre les forces polítiques basques sí o no?

A més de totes aquestes incògnites que, al capdavant, són els interrogants essencials que obre el mateix procés, falta esbrinar quin serà el paper del Partit Popular d'ara endavant. D'entrada, la dreta espanyola ha rebutjat participar en qualsevol mena de negociació mentre ETA no s'autodissolga, demane perdó i, a més, lliure les armes. És a dir, no pensa afegir-s'hi. Caldrà veure, però, si aquesta actitud va més enllà de la conjuntura.

Als nostres lectors

De moment, Benet XVI ha superat les expectatives que s'havien obert quan va ser elegit. Val a dir, però, que tampoc no eren gaire elevades venint de l'excardenal Ratzinger, considerat poc menys que un extremista ultraconservador. Ha fet algun gest impensable en el seu antecessor polonès, com enregistrar un parell de frases en català per commemorar el vintè aniversari del programa *Signes dels temps*, a la televisió pública catalana. Potser no és molt, però tampoc no és zero. Així que restem a l'expectativa del que pugui fer i dir a València i, per poder-ho analitzar, us oferim tots els elements en una portada i dotze pàgines. I un titular interessant: “La sociovergegnia és l'última opció que té el PSC per salvar-se”. Ho diu Felip Puig.

Salvador Cot